

endog mod godt Pant, og det er ikke sjældent, at der forlanges større Sikkerhed for dem end for offentlige Midler, som ublaanes i faste Eiendomme. Det er et Misforhold, der indvirker skadeligt paa Creditten, paa de Steder, hvor det finder Sted. Blive Sparekasserne overladte til sig selv for Fremtiden, da vil jeg haabe og ønske, at de maae staae ind paa en bedre Veie med Hensyn til Anvendelsen og Frugtbargjorelsen af deres Penge. Hvis det kunde lede til, at vore Sparekasser bleve Institutioner, liig de private skotske Banker, da vilde det være et stort Gode; thi disse ere fremstillede af Engländerne selv som mønsterværdige i den Grad, at de ikke have kunnet efterligne dem, og det er bekendt, at de stiftede stort Gavn i de Egne, hvor de findes, saa at man høilig maatte ønske lignende Institutioner anbragte overalt i vort Land, ved Hjælp af Sparekasserne.

Ordføreren: Jeg skal ikke videre forfølge de Bemærkninger, som fra forskellige Sider ere fremkomne om Sparekassernes Bestyrelse. Jeg troer, at det staaer i en meget fjern Forbindelse med nærværende Sag. Jeg skal kun, forsaavidt der af en æret Taler (Wesfely) gjentagende er blevet fremhævet, at man skulde udsætte denne Sag, indtil et andet Lovforslag, som er forelagt Folkethinget, nemlig det om Converteringen af de 5 pCts. indenlandske Obligationer for Creditbeviser, havde fundet sin Afgjørelse, tillade mig at gjentage den Bemærkning, at jeg skønner ikke, at disse to Lovforslag staae i nogensomhelst Forbindelse med hinanden. Det være sig nu, at det Lovudkast, som er forelagt af Regjeringen, bliver antaget, forandret eller aldeles forkastet, troer jeg, at man deraf slet ikke vil kunne drage nogen Slutning for, hvad man vilde bestemme med Hensyn til det nærværende Lovforslag, men at det meget vel kan behandles aldeles uafhængigt af den Stæbne, som hiint Lovforslag maatte faae. Det er i og for sig et finantstelt Spørgsmaal, der foreligger, og som man meget godt kan bedømme, troer jeg, med Hensyn til Finantsernes Status og de finantstille Forhold, saaledes som de i Almindelighed ere bekendte. Jeg troer, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, at der for Dels bliffet ingen Opfordring er for det ærede Thing

til at foretage nogen Forandring for det forestaaende Finantsaar i de Bestemmelser, som nu ere gjældende, og jeg mener derfor, at, naar man er kommen til denne Erkendelse, skal man ogsaa lade Sagen nyde Fremme, uafhængigt af andre Bestemmelser, som kunde tages under Finantslovens Behandling. Skulde dette Forslag til de 5 pCt. Obligationers Convertering blive antaget eller modificeret, vilde man jo dog virkelig være lige nær; thi, selv om en saadan Convertering blev vedtagen, vilde det jo derved ikke være afgjort, hvor stor en Deel af Obligationernes Ihædere der vilde benytte sig af Loven, om de vilde modtage deres Penge for Obligationerne eller foretrække den Ombytning, som formodentlig ogsaa derved vil blive foretagen. Det er disse Bemærkninger, jeg troer maae bidrage til, at man ikke skal bringe disse forskellige Lovforslag i Forbindelse med hinanden.

Formanden: Jeg veed ikke, om ellers Nogen ønsker at yttre sig? — Hvis ikke, er denne Behandling sluttet.

Jeg skal med Hensyn til hvad der af den 3die Landsthingsmand for 3die Kreds (Wesfely) blev fremført, bemærke, at jeg maa antage, at det, som ved hans Foredrag blev tilfattet, gaaer ud paa, at de følgende Behandlinger af denne Sag skulde udsættes, indtil den Sag, der er forelagt det andet Thing, angaaende Converteringen af de 5 pCts. indenlandske Obligationer, er afgjort. Det er Formandens Sag at bestemme Dagsordenen, altsaa ogsaa at afgjøre, om denne Sags anden Behandling skal foregaae tidligere eller sildigere, naturligvis efterat den Frist, som er foreskrevet i Regulativet, er forløben. For at Formanden imidlertid skulde tage en saadan Bestemmelse som den, at udsætte de følgende Behandlinger af denne Sag, indtil det ommeldte, det andet Thing forelagte, Lovforslag er afgjort, antager jeg dog, at der i Thinget selv maatte have tilkendegivet sig en temmelig stærk Stemning for en saadan Udsættelse. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, og jeg troer derfor, at Formanden ikke har tilstrækkelig Opfordring til at foretage en saadan Udsættelse af de følgende Behandlinger. Det vil jo desuden altid, naar